No. 85. 1843.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 17 Julij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Publicatie.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der STAD VLISSINGEN;

Gelet op 's Raads Resolutien van den 30 April en 30 October 1841, 5 Maart en 4 Julij 1842, mitsgaders van den 10 Maart 1843;

Gelet op de Resolutien van Heeren Gedeputeerde Staten van Zeeland van den 18 Februarij 1842, No. 20, 17 Junij 1842, No. 49, en eindelijk van den 3 Februarij 1843, No. 5, allen tot bovengenoemd Reglement betrekkelijk;

Gezien artikel 153, eerste en tweede lid, van de Grondwet van Staat;

Brengen bij deze ter kennis der Burgerij en van alle verdere belanghebbenden:

EERSTELIJK: Dat door den Raad in deszelfs bijeenkomst van den 10 Maart 1843, een nieuw Reglement op het Brandwezen der Stad Vlissingen is vastgesteld, en zulks ter vervanging van het Reglement op hetzelfde onderwerp van den 8 October 1824, en van de daarop bestaande Ampliatien. Luidende gezegd Reglement als volgt:

REGLEMENT
OP
HET BRANDWEZEN
DER
STAD VLISSINGEN.

Eerste Hoofdstuk.

Bepalingen tot voorkoming van brand.

Art. 1. Geene woonhuizen, schuren, loodsen, magazijnen of andere gebouwen, zullen mogen worden gemaakt dan met gevels, en de overige buitenmuren gemetseld, van steen met kalk en tras of kunst-cement, en, zullen niet anders gedekt mogen worden dan met leijen, pannen, tegels of ander hard dak.

Art. 2. Geene scheidingen tusschen gebouwen zullen mogen worden gemaakt van hout, maar moeten worden opgemetseld van steen, kalk en tras of kunst-cement.

Art. 3. Evenmin zullen eenige erven, aan de zijde van de publieke wegen en straten, anders mogen ingesloten en afgescheiden worden dan met van steen opgetrokkene muren.

Art. 4. Alle gebouwen, scheidingen of ander getimmerte, welke reeds mogten bestaan en niet op de wijze bij de drie voorgaande artikelen bepaald, mogten zijn daargesteld, zullen geene buitengewone herstelling van aanbelang mogen ondergaan, veel minder vernieuwd worden, maar zullen dezelve, zoodanige herstelling behoevende, de hiervoren staande bepalingen behooren te worden naargekomen.

Wanneer tusschen Burgemeester en Wethouders en de belanghebbenden verschil mogt ontstaan, of eenige herstelling mogt geacht worden van dat aanbelang te wezen, dat dezelve volgens dit artikel niet zoude vermogen plaats te hebben, zal zulks aan de beslissing van Heeren Gedeputeerde Staten worden onderworpen, en wanneer men van oordeel mogt zijn zich met die uitspraak niet te kunnen vereenigen, zal de zaak ter kennis van Zijne Majesteit den Koning worden gebragt.

Art. 5. Het is verboden om huizen, pakhuizen of andere gebouwen, hetzij groote of kleine, hetzij in het geheel of ten deele en mitsdien ook loodsen en pothuizen, alsmede schuttingen en heiningen te teeren.

Art. 6. Het wordt aan Burgemeester en Wethouders vrijgelaten; om in bijzondere gevallen eene uitzondering van het bepaalde bij de vijf voorgaande artikelen toe te staan.

De belanghebbenden zullen, om daartoe vergunning te bekomen zich schriftelijk aan Burgemeester en Wethouders wenden, die, na gedaan onderzoek, het verzoek zullen inwilligen of van de hand wijzen, zoo als Burgemeester en Wethouders zulks geraden zullen oordeelen.

Art. 7. Van de bepalingen in de vijf voorgaande artikelen opgenomen, zal inzonderheid eene uitzondering kunnen worden toegestaan, wanneer het eigendommen betreft, welke buiten de wallen der stad, hetzij binnen hetzij buiten den verboden kring der vestingwerken gelegen zijn; zullende ten aanzien dezer eigendommen, die uitzondering op het algemeen verbod van bouwing met brandbare stoffen verleend worden, wanneer het aan Burgemeester en Wethouders, na gedaan onderzoek, zal gebleken zijn, dat daaruit geen brandgevaar voor den bebouwden kring der stad te vreezen zij, — dat de belanghebbende ook door het Departement van oorlog tot het bouwen met brandbare stoffen gemagtigd zij, en dat er zich binnen eenen afstand van tien ellen geene andere gebouwen bevinden.

Art. 8. Geen vuur zal mogen gestookt worden dan in de daartoe bekwame stookplaatsen en onder steenen of ijzeren schoorsteenen, zonder daartoe eenige houten schoorsteenen te gebruiken.

De schoorsteenpijpen moeten worden gemetseld ter dikte van (minstens) een' halven ijzelsteen en dezelve voor elke stook- of vuurplaats moeten zijn afgezonderd en zoo wijd dat zij behoorlijk geveegd of getrokken kunnen worden; zij zullen buiten daks worden opgemetseld, ter hoogte van eene el boven den nok of zooveel hooger als noodig wordt bevonden, ten einde de geburen geenen last of gevaar van den rook of van de vonken kunnen hebben of ook om andere redenen, als zulks op het advies van heeren Commissarissen over het Brandwezen noodig geacht worden.

Art. 9. De schoorsteenen van kuipers moeten de breedte hebben van minstens ééne el 20 duim, bij eene diepte van 60 à 70 duim.

(Vervolg hierna.)

NIEUWSTIJDINGEN.

ENGELAND.

LONDEN, den 10 Julij. *O'Connell* heeft den 3. Julij bij Dublin eene monstervergadering gehouden, waarbij men berekend, dat 100,000 menschen tegenwoordig waren. De geest van zijne rede kan uit de volgende woorden opgemaakt werden:

« Ik eisch de herroeping, ik wil die. Langen tijd heb ik geroepen: dat Engeland aan Ierland regt doe wedervaren en ik zal niet op de herroeping aandringen; thans verander ik mijne leus. Engeland kan Ierland geen regt doen geworden, dan door het herstellen van het Iersche parlement. Ik eisch de herroeping op leven en dood!"

— De *Morning-Cronicle* van den 7. Julij berigt dat *Rebecca* en hare dochters nog niet tot rust zijn gekomen. Vrijdag zijn zij gewapend met geweren, degens en bijlen, voor Llandarog verschenen. *Rebecca* vroeg aan den tolontvanger wat zij te betalen had? en kreeg tot antwoord, « Madame gij hebt niet te betalen!" *Rebecca* beval hem in huis te gaan en zich op te sluiten, waarop de tolboomen omgehouwen werden, onder het gejuich der dochters van *Rebecca*. De Rebeccaïten trokken vervolgens naar Troedyriew alwaar zij ook de tolboomen vernielden.

— Onder het opschrift: *Een wenk voor Dames*, berigt een dagblad van New-York het volgende: Telkens, wanneer een schip in de haven van Jowa komt, en jonge meisjes en vrouwen aan boord heeft, verzameld zich de geheele ongehuwde mannen-wereld van Jowa aan de landingsplaats, en roept: « hebt gij ook een' man noodig, lieve Miss? hebt gij ook een' man noodig?"

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM den 12. Julij. De eerste haringjager is met 32¼ ton haring aangekomen, dezelve is door tegenwind herwaarts lang opgehouden; de vangst was nog niet veel en het weder was ruw, zoodat het te hopen en te verwachten is, dat de vangst bij meer bestendig weder zal beteren.

GRONINGEN, den 10 Julij. Men verneemt uit Nieuw Pekela, dat aldaar op den 8. dezer maand een bedroevend ongeluk heeft plaats gehad. In den morgen van dien dag geraakten twee bejaarde mannen, in het Roomsche armenhuis, onderling in twist, en werden zij al spoedig handgemeen, hetwelk ten gevolge had, dat de een den anderen zulke zware wonden heeft toegebragt, dat hij reeds in den avond van dien dag is overleden. De schuldige aan dien manslag is reeds, ofschoon ook eenigzins gewond, gevankelijk naar Winschoten overgebragt. Het is vreemd, dat een twist tusschen twee oude menschen, door eene geringe oorzaak ontstaan, zoo men zegt over het bed maken, tot zulk eene hoogte heeft kunnen stijgen.

— Naar men verneemt is te Roden (prov. Drenthe), bij gelegenheid van de jaarlijksche verhuring van hooilanden, een jongentje van ongeveer 8 jaren, aan de gevolgen van het gebruik, van jenever, bezweken. Het is toch daar, gelijk op meer plaatsen, het gebruik, dat bij zulke gelegenheden gratis jenever wordt rondgedeeld, zoodat en ouden en jongen daarvan meermalen een treurig misbruik maken. Mogt dit schrikkelijk voorval velen daar en elders behoedzaamheid leeren!

GOES, den 13. Junij. Ons eiland werd heden vereerd met een bezoek van den Minister van Binnenlandsche Zaken. Zijne Excellentie met onderscheiding ontvangen, had de beste gelegenheid om den staat van onzen landbouw, waarin Z. E. gezegd wordt bijzonder belang te stellen, optenemen. Nadat Z. E. hieraan den dag, welke bijzonder schoon was, had toegewijd, en door deskundigen die hem vergezelden, zeker de noodige bescheiden ontvangen had, is Z. E. naar Walcheren vertrokken. Zoodanige bezoeken doen den Staatsman, die zulk eene betrekking bekleed, eere aan en men mag vertrouwen, dat zij vruchten zullen dragen.

— De inzameling van het hooi, 't welk zoo wel in qualiteit als quantiteit zeer voldoende was, is in ons eiland gelukkig geweest en zoo goed als voleindigd. Het veel beloovend Koolzaad ligt overal bijna gesneden: wanneer men eene maand goed weder houdt, zal de vurig gekoesterde hoop des landmans op eenen rijken oogst, wel verwezenlijkt worden, en zullen de meeste granen wel binnen zijn. Er [illegible] eene belangrijke maand voorhanden, waarin er overvloed van werk zal zijn.

VLISSINGEN, den 15. Julij. De dag van gisteren leverde voor het vaderland in het algemeen en voor deze stad in het bijzonder eene belangrijke treffende en indrukwekkende gebeurtenis, waardig eene plaats te bekleeden in de jaarboeken van Nederland.

Het eskader naar de Middellandsche Zee bestemd, onder bevel van Z. K. H. Prins *Willem Frederik Hendrik* der Nederlanden en bestaande uit de meergenoemde acht fregatten, korvetten en brikken en een stoomschip, verbeidde met het wachtschip de Maas, twee stoomschepen en eene afdeeling van vijf kanonneerbooten het bezoek van Z. M. onzen geëerbiedigden Koning, waarmede zij zouden worden vereerd.

Het stoomjagt des Konings bevondt zich reeds vroegtijdig in het sloe; Z. Exc. den Heere Schout-bij-Nacht *J. C. Ryk*, Minister van Marine, stoomde met de Cerberus het jagt te gemoet en ging op hetzelve over; Z. M. vergezeld van Hoogstdeszelfs Zonen en Schoonzoon, en omgeven door eene talrijke stoet, kwam ten negen uur op de reede; een tal der schepelingen paradeerde in het want en tuig; het koninklijk salut werd gegeven door het afvuren der batterijen van al de wallen der stad, terwijl in een oogenblik de bodems tot aan hunne toppen werden uitgedoscht met nationale- en seinvlaggen, standerds en wimpels.

Onder de hoerah's der equipagien en het weergalmen in de lucht van meer dan driehonderd schoten, voer het stoomjagt, door de Cerberus gevolgd, voorbij en om het eskader, tot dat Z. M. met Hoogstdeszelfs gevolg het fregat de Rijn beklom, waarop Prins *Hendrik* het bevel voert.

Het tooneel, hetwelk de grijze Schelde opleverde, was prachtig, bekoorlijk, maar ook vooral indrukwekkend. Iets waarvan de geschiedenis, zoover ons althans bekend is, geen voorbeeld oplevert, had hier plaats, het bezoek door eenen Koning, aan eene vloot, gekommandeerd door Zijnen Zoon; geen wonder, dat ieder der duizenden die zulks aanstaarden was opgetogen bij een schouwspel Nederland waardig en zoo overeenkomstig met het karakter en den roem der natie.

Nadat Z. M. het fregat de Rijn had geinspecteerd en aldaar eenige exercitie in het vuur had laten verrigten, verliet Hoogstdezelve genoemd boord onder een salut van 33 schoten, en begaf Z. M. zich tot gelijk doel naar eenige andere bodems, waarop hetzelfde plaats vondt.

Ten 1 uur verliet Z. M. de reede om een bezoek aan het Maritime Etablissement te geven; beide de Werven, de Magazijnen, de Modelkamer en het drooge Dok werden door Hoogstdenzelve en de talrijke stoet bezigtigd, en het behaagde Z. M. ook daar de vereerendste bewijzen te geven van Hoogstdeszelfs tevredenheid.

Ten half vijf uur vertrok Z. M. weder naar het fregat de Rijn, alwaar een diner in gala plaats had en waartoe de verschillende hooge autoriteiten waren genoodigd; verscheiden toasten werden ingesteld en die op het welzijn van den beminden Vorst werd door het gebulder van het geschut vergezeld.

Ten half negen uur verliet Z. M. andermaal de genoemden bodem, om binnen de stad op het stoomjagt nachtverblijf te houden: wederom werden de batterijen van al de schepen gelost, en schooner was dat gezigt door het vallen der schemering.

Z. M. verbleef op het jagt, doch de Prinsen vereerden deze Stad met het bezigtigen der illuminatien, waarmede eenige gebouwen der Marine en der Stad, eerebogen enz., en de woningen van een groot aantal ingezetenen waren versierd.

Heden morgen ten tien uur verliet Z. M. de Dokhaven en bezocht onder het salueren van de stads wal weder het fregat de Rijn, waarna Hoogstdenzelve ten 11 uur de reede verlatende, onder het gejoel der paraderende schepelingen, de reis naar Tilburg aannam.

Jammer slechts, dat de gelegenheid heden, door den veranderden wind, voor het eskader niet gunstig was, om in het gezigt des Konings naar zee te stevenen; hoe groot ware dit genot geweest voor elke getuige, maar vooral voor den bevelhebber van dit schoone eskader, den edelen Vorstenzoon en voor de schepelingen der vloot, die tot den rang van dek-

officier ingesloten, een blijk van 's Konings welgevallen mogten ontvangen door de uitreiking van een dag soldij aan allen, uit de bijzondere fondsen van Zijne Majesteit.

MENGELINGEN.

De nieuwe Kolonie te Suriname.

(Vervolg van onze vorige).

Hier komt nog bij dat er in de nabijheid der stad Paramaribo geene zoo groote ruimte is te vinden, dat de 50 gezinnen zich bij elkander zouden kunnen nederzetten zoodat men verder op buiten de grenzen der plantaadjes eene plaats ter ontginnen zal moeten zoeken. Die plaats moet daarenboven door deszelfs ligging gezond wezen en aan eene bevaarbare rivier liggen, ten einde communicatie met de hoofdstad te hebben; eene zekere streek aan de Boven-Suriname gelegen, komt den schrijver als daartoe het meest geschikt voor, waarop men dan ook reeds het oog schijnt gevestigd te hebben. Aldaar zullen dan de kolonisten zich met de veeteelt en het kweeken van bananen, maïs, cassabie, ijams, zoete patatten en andere dergelijke aardvruchten, benevens groenten moeten bezig houden, als ook met het fokken van gevogelte, zwijnen en koeijen. Die plaats echter is 17 uren varens van Paramaribo gelegen (want een weg daarheen bestaat niet), zoodat de kolonisten, indien zij hunne waren aldaar ter markt willen brengen, hiermede voor de heen en terugreis twee volle dagen kwijt zijn, terwijl het roeijen in de brandende hitte eene uiterst afmattende arbeid is. De ongunstige staat van achteruitgang, waarin onze eertijds zoo bloeijende bezitting verkeert, levert almede geen voordeelig uitzigt op voor het vertier, dat de kolonisten voor hunne producten zullen vinden. Met het bouwen van suiker, koffij en andere eigenlijk gezegde koloniale producten, zullen de planters zich niet kunnen ophouden, daar zulks te zwaren arbeid vereischt, anders zouden zij zich daardoor een ruimer bestaan kunnen verschaffen.

De schrijver treedt vervolgens in eene berekening van hetgeen deze kolonie van 50 huisgezinnen aan den staat zal kosten. De transportkosten der kolonisten stelt hij op *f* 26,000; het in gereedheid brengen van den grond, bouwen der huisjes, kerk, alsmede voor de noodige gereedschappen, huisraad, vaartuigen enz. te zamen *f* 88,000; eindelijk het onderhoud dezer kolonie gedurende het eerste jaar, dat de grond geene vruchten nog voortbrengt, benevens de tractementen van den Leeraar, Directeur en Geneesheer op *f* 34,000, alzoo in alles te zamen zal deze kolonie *f* 148,000 kosten, dat is *f* 3000 per huisgezin. Nu vraagt de schrijver: zou men niet met vrij wat minder kosten in het moederland, 50 verarmde huisgezinnen daardoor tot duurzamen welvaart kunnen brengen?

Naar ons inzien moet dit misschien toestemmend beantwoord worden, maar eene zoodanige ondersteuning zoude slechts tijdelijke welvaart kunnen veroorzaken. Wanneer die huisgezinnen zich tengevolge van dezen bekomenen welstand verder uitbreidden, zoo zouden, daar men bij ons geenen bebouwbaren grond kan vinden, die niet reeds door anderen bezeten wordt, al spoedig hunne nakomelingen weder in armoede moeten vervallen en de maatschappij zoude er daarom in het algemeen geen bijzonder voordeel van genieten. Bij een gelukkig slagen der kolonie echter is er, ten minste in de eerste eeuwen, geen vrees dat er uit een toenemend getal der kolonisten gebrek aan akkers zal ontstaan, want vruchtbaren grond is er genoeg voorhanden, zooveel men slechts begeert en er wordt slechts de arbeid vereischt, om dien te ontginnen en bebouwen. Doch dit juist ontbreekt in het moederland; de bij ons nog onbebouwde landen kunnen grootendeels nooit de kosten der ontginning goed maken; bij enkele kunnen toch, eerst na verloop van lange jaren, daaruit voordeelen worden getrokken, iets echter waarop de arme landbouwer niet kan wachten, die dadelijk, of binnen zeer korten tijd de opbrengsten van zijnen arbeid moet genieten.

Het voordeel, dat dit plan van kolonisatie voor het moederland kan opleveren, is om een uitweg te vinden voor de steeds toenemende overbevolking, welke in den laatsten tijd ook onder de arbeiders voor den veldarbeid zeer is toegenomen, behalve de voordeelen welke de kolonie zelve daarvan zoude kunnen trekken. Kan de kolonist, eenmaal geacclimateerd zijnde, zooveel voortbrengselen van den grond door zijnen handenarbeid winnen, dat hij daarvan zich en zijn gezin kan voeden en tevens nog iets verkoopen, om zich kleeding, huisraad en werktuigen voortdurend aanteschaffen, zoo achten wij het voorgestelde plan bereikt.

Eenmaal de mogelijkheid eener kolonisatie van Europeanen in Guyana bewezen zijnde, eenmaal daardoor eene kern bestaande, zal de uitbreiding niet moeijelijk vallen, en met veel minder kosten kunnen geschieden. Doch deze mogelijkheid is nog alles behalve bewezen en de schrijver ontkent dezelve stellig. Wij gelooven dat hij echter de zaak wat zwaar inziet, want daar de proefneming nu stellig doorgaat, zoo mag men toch met grond verwachten dat het Gouvernement op de plaats zelve meer gunstige berigten dessangaande heeft ingewonnen. Wie durft toch veronderstellen dat de Regering zoude toestaan, dat eene kolonisatie wierd beproefd, waardoor een 50tal huisgezinnen aan wissen ondergang en ellende werden prijs gegeven. Eenige der zwarigheden des schrijvers zijn dan ook aan alle nieuwe kolonien eigen; op andere plaatsen heeft men dezelve te boven gekomen, waarom zou men ze in Suriname ook niet kunnen overwinnen; doch het heete klimaat blijft steeds een groot bezwaar, waarover de uitkomst zal moeten beslissen of het al dan niet onoverkomelijk is. Ongelukkigerwijze zal het juist in de eerste jaren het meest belemmeren, daar in latere tijden de planters er meer aan zullen gewennen, op hunne kinderen en verdere nakomelingen zal het nog minder werken. De Kaapsche boeren leveren ons hiervan het voorbeeld op; deze houden zich echter meer met veeteelt, dan landbouw bezig verrigten dus slechts ligten arbeid. Meerder overleg in het bebouwen, het gebruik van werktuigen en de handelbaarheid, om daarmede om te gaan, zullen echter eenigzins bij de nieuwe kolonisten kunnen vergoeden, hetgeen de Negers aan krachten en gehardheid boven hen vooruit hebben, terwijl de duurte der levensmiddelen zeker een groot bezwaar is zoo lang de kolonie daarvan moet voorzien worden, maar zulks eenmaal niet meer noodig en zelfs de mogelijkheid daar zijnde, dat er overbodige producten kunnen verkocht worden, zoo is zulks juist een voordeelige omstandigheid voor dezelve.

In eenen brief uit Suriname geschreven op het einde des vorigen jaars, mede door den *Tydgenoot* medegedeeld, worden dan ook meer gunstige vooruitzigten voor Europesche landverhuizers geopend. De briefschrijver meent dat vooral de veeteelt aan te raden is, zijnde daarmede nog al geld te winnen, en omdat dezelve over het algemeen zeer goed slaagt. Indien eenige boeren-gezinnen zich met het aanleggen van moesvelden en kostgronden, alsmede van geschikte grasvelden voor het vee bezig hielden, meent hij, dat zij daardoor genoegzaam voedsel, niet alleen voor zich, maar ook voor de slaven der plantaadje zouden kunnen vinden, die den zwaren arbeid op dezelve zouden moeten verrigten, terwijl daarenboven nog visch en wild in genoegzaam aantal aanwezig is, om een dagelijksch voedsel te kunnen opleveren. Naar zijn oordeel zouden dus de Europeanen door akkerbouw en veeteelt, met eigen handen zonder medehulp van slaven gedreven, zooveel kunnen voortbrengen, dat zij zich zelven, hunne gezinnen en zelfs nog eenige slaven konden voeden.

De tijd zal beslissen wie dezer beide schrijvers gelijk heeft; met dat al blijft het een waagstuk voor degenen die ons dit experiment zullen leveren, ofschoon wij in het beloop der kosten voor den Staat minder bezwaar zien. De oplossing van een vraagstuk zoo belangrijk én voor het moederland én voor de kolonie, is wel 1½ ton waard, vooral indien men daarbij bedenkt aan hoeveel andere, mindere gewigtige zaken, nog voortdurend grootere sommen besteed worden. Men zal onzes erachtens echter wel doen met er niet meer dan 50 huisgezinnen aan te wagen, en de overige 150 eerst dan over te zenden, wanneer de zekerheid van wel te slagen, volkomen bewezen is.

ERRATA.

In het hoofdartikel, geplaatst in ons nommer van 10. dezer, kolom 2, regel 25 en volgende staat: « De kapi- « talist zou ontegensprekelijk eene waarde van 60 pCt. « hebben toegekend aan eene rente van *f* $2,37^5$. Thans « kent hij daaraan geene hoogere waarde toe dan van 53°/o « of daaromtrent."

Men leze:

De kapitalist zou ontegensprekelijk eene waarde van 60 gl. hebben toegekend aan eene rente van *f* $2,47^5$. Thans kent hij daaraan geene hoogere waarde toe dan van 53 à 54 gl. of daaromtrent.

Nieuw uitgekomen Boeken.

Toespraak aan de leden der Nederlandsche Hervormde Kerk, van wege het Godgeleerd gezelschap, onder de zinspreuk « Gods woord is de waarheid; van welk gezelschap het tijdschrift Waarheid en Liefde uitgaat — f 0.80

Vlugtige bedenkingen ontstaan bij het lezen van drie, voor de zeven Haagsche Heeren zeer beleedigende en voor alle regtzinnige Gereformeerden in ons Vaderland, grievende artikels, geplaatst in de Provinciale Friesche courant van 1845 — « 0.25

CORRESPONDENTIE.

Men schrijft ons, dat het berigt in de *Allgem. Juden-Zeitung* wegens hervormingen bij de Ned. Port. Gemeente te 's Hage onjuist is. Wel is bij den kerkeraad aldaar de vraag in behandeling of er eenige verbeteringen in de eeredienst zijn in te voeren, doch door niemand is eenige opdragt gedaan tot opstellen van een ontwerp van hervorming, en alleen heeft een lid individueel den geleerden heer Dr. *Philippson* te Maagdenburg inlichtingen nopens sommige punten gevraagd, welk lid zich aan dien geestelijke reeds beklaagd heeft over de verkeerde voorstelling van zaken in zijn blad.

ADVERTENTIEN.

Depôt van stalen Schrijfpennen,

van S. BENEDICTUS, te ROTTERDAM, gevestigd in den Boekwinkel van

E. HENDRIKSE,

Lange Noordstraat, C. 31, te MIDDELBURG.

Wederom ontvangen een nieuw uitmuntend assortiment STALEN SCHRIJFPENNEN, voor allerhanden, voor staande, gewoon, groot en loopend Schrift en tot de civielste prijzen van 20, 30, 40 Ct. enz. tot *f* 7 het gros van 144 stuks. De fijnheid, elasticiteit en duurzaamheid, waardoor deze vele andere soorten van Pennen verre overtreffen, laten thans door de zoo laag mogelijk gestelde prijzen niets te wenschen over.

NB. Mede te bekomen CHEMISCHE INKT voor Stalen Pennen, à 30 Ct. het Fleschje.

§ § § De geannonceerde Harmonie, gedurende de Zondagen der Vlissingsche en Middelburgsche Kermis, bij *J. BOM* op den Grooten Abeele, zal wel plaats hebben, maar niet uitgevoerd worden door de Muzijkanten van het 2e Reg. Inf.

Grand Théâtre Acrobate

DE VIENNE

en

HOLLANDSCHE SCHOUWBURG,

onder Directie van NEISZ en ROSENVELDT,

Staande met hunne welingerigte Tent op den Nieuwendyk.

Op Maandag den 17 July 1843.

Acrobatische Exercitien,

waarin zal uitmunten de buitengewone luchtsprong over Pelotonsvuur met bajonnetten, door den heer A. NEISZ.

gevolgd door

Het vermaak der Chinezen,

Door de vier gebroeders NEISZ.

Daarna:

DE JALOERSCHE VROUW BEKEERD.

Tooneelspel in 2 bedrijven, naar het Hoogduitsch van A. von Kotzebue. [Nooit alhier vertoond.]

Na hetzelve:

DE EERSTE MOORD, GEPLEEGD DOOR KAIN AAN ABEL.

Plastische Voorstelling,

LIEFDE, JALOEZIJ, WRAAK EN MOORD.

TOT SLOT

De vervolgde Wees,

OF DE GESTRAFTE AANKLAGER.

Ridder-Pantomime in 3 acten.

PRIJZEN DER PLAATSEN.

1. Rang *f* 1,25. 2. Rang 90 Ct. 3. Rang 60 Ct. 4. Rang 40 Ct.

HEEREN MILITAIREN IN UNIFORM. 1. Rang *f* 1,00. 2. Rang 75 Ct. 3. Rang 40 Ct. 4. Rang 25 Ct.

AANVANG DES AVONDS TEN 8 URE.

De Plaatsen kunnen besproken worden aan het Bureau, mits betalende 10 Cents extra voor iedere plaats.

NB. Men zal zich in de koffij-kamer van alle ververschingen kunnen voorzien.

STOOMJAGTEN,

varende tusschen

Middelburg, Dordrecht Rotterdam

en op alle daar tusschen gelegen Plaatsen.

Julij 1843.

Van Middelburg.		ur. m.	Van Rotterdam.		ur. m.
Dingsdag 18,	–	3,	Dingsdag 18,	–	7 30
Woensd. 19,	–	3,30	Woensd. 19,	–	9.
Donderd. 20,	–	4,	Donderdag 20,	–	9.
Vrijdag 21,	–	5,30	Vrijdag 21,	–	11.
Zaturdag 22,	–	6,30	Zaturdag 22,	–	11.
Zondag 23,	–	7,30	Zondag 23,	–	3.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 16. Julij. Sedert den 13. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Snow Dromo, J. Pattersen, Fernambeux, suiker; Laura, J. Elsfstrom, Rio-Janeiro, koffij; Fortuna, B. Pank; Guldborgden, J. Lorentzen, beide Kirbenhaven, garst; Andreas, A. Borreson, Sundswald, haver; Elise, J. C. Ahrens, hout; Arolus, J. Ewers, hennipzaad, beide Riga; Repos, C. Sahlfeld, Hamburg, garst; Einigtheden, J. Thies; de Flora, Muorad, beide Gothenburg, hout; Anna, M. Zeegaerd, Wolgarst, garst; Apollo, J. Tugeland, Noorwegen; Lafsen, N. Bank, Memel, beide hout; The Carles, J. Hill; Hebe, W. Wells, beide Londen, tarwe; Tritheof, H. J. Fugland, Rochefort, steen; Lud, J. J. Grefs, Ilferwunde, wijn, Luna, H. J. Roskamp; d'Harmonie, W. L. Veen; Herman, B. Middenborg, alle hennipzaad; Christine, J. Dethloff, raapzaad, alle Riga.

Voor Gend bestemd:

De Flora, N. Paulsen, Sijdesborg, hout.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

De kleine Geertruida, Klemsorger; Westphalen, J. Wessels; Jens H. Lund, S. Rendem; Catharina, J. Hansen, alle Avontuur; Adelheid, C. Helling; Auior, J. Albers, beide Memel, The Cowpe, J. Buffington, New-York; Delphne, J. Sjoholm, alle ballast; Jupiter, J. Hein, Bremen, suiker.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN